

ἀλλὰ κατὰ παράκλησιν πολλῶν συμπολιτῶν του, καὶ ὅτι θεωρεῖ συκοφάντας ἐκείνους, οἵτινες διαδίδουσιν, ὅτι πρὸς ἐπιδείξιν, καὶ πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἀγορεύει. Κατόπιν ἀνέπτυξε θαρραλέως τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου τοῦ συνέρχεται τοὺς πολίτας, ἐλάλησε περὶ τε τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, κατέκρινε τοὺς ἐπιόρκους βουλευτάς, τὴν σπατάλην, καὶ ἐν λεπτομερείᾳ παρουσίασε τὴν ἄβυσσον εἰς ἣν ἐνεπέσαμεν. Εἶπε πολλὰς πικρὰς ἀληθείας, καὶ ἔστη ὑπεράνω τῶν μομφῶν τὰς ὁποίας τινὲς ἀπέδωκαν αὐτῷ, ὅτι δὴθεν προκαλεῖ συνελύσεις σκοπούσας κοινωνικὰς ἀναστατώσεις. «Ὅχι, εἰς τὴν Ἑλλάδα» εἶπε ἀδὲν εἰσχωροῦσι τοιαῦται ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι, ἀλλὰ διὰ τῶν πράξεών σας, καὶ τῶν ἀνηθικῶν ἐξέων σας, σεῖς οἱ ἐπιτίθειοι θὰ προκαλέσητε ἀποφάσεις ἄλλας, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὁ λαὸς ἐπὶ τέλει κατ' ἀνάγκην θὰ προσφύγη» καὶ κατέληξε ὑποβαλὼν τῇ συνελύσει σχέδιον ψήφισματος τοῦ λαοῦ δι' οὗ ἐπιζητεῖται ἡ ἀρνησικυρία τοῦ Βασιλέως, πρόσθεις ὅτι ἔνεκα τοῦ κατεπειγόντος, πρέπει νὰ σταλῇ τοῦτο τηλεγραφικῶς, πρὶν τῆς ἀναφορᾶς, ὅπερ καὶ ἐνεκρίθη.

Εἶτα ἀπεχώρησε τοῦ βήματος διὰ παρατεταμένων τοῦ πλήθους χειροκροτήσεων, διαλυθέντος ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀφοῦ πρῶτον διὰ τῶν δύο τούτων πατριωτικῶν ἀγορεύσεων κατενόησαν πάντες ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ λαὸς δὲν πρέπει ν' ἀφίνηται νευρόσπαστον εἰς τὰς διαθέσεις τῶν πολιτευομένων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων, οἵτινες ἄλλα ὑπόσχονται αὐτῷ ψιφροθηροῦντες καὶ ἄλλα πράττουσι τὴν ἐξουσίαν κατέχοντες.

Ἦδη ἀναμένεται ἡ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος κρίσις καὶ ἀπόφασις. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν δύναται, ἀφοῦ ἡ βουλὴ τὸ νομοσχέδιον ἐπεψήφισε, νὰ περιβάλλῃ αὐτὸ δι' ἀρνησικυρίας, ἀφοῦ μάλιστα ὅμοιοι ἐκδηλώσεις ἀλλαγῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠκούσθησαν. Ἐν τούτοις καὶ αὐθις συγγαίρομεν τοῖς Πατρεῦσι, διδόνσιν, ὡς εἶπον, τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν πιεζόντων αὐτούς.

Ἡλεῖος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΝΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τελουμένην ἱεροτελεστίαν ἡ εἰκὼν φέρεται διὰ τῶν ὁδῶν καὶ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς παρελαύνουσα ἐπαναφέρεται πάλιν διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καὶ κατατίθεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἡ λιτανία αὕτη ἔχει τι τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ παράδοξον δι' ἡμᾶς μάλιστα τοὺς εἰθισμένους εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς παρατάξεις, ὅπου τὸ πᾶν τελεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς εἶνε ἄπλοῦς θεατής. Ἐνταῦθα τῶναντίον οὔτε σημαῖαι διενεμήθησαν ἀνὰ τοὺς οἴκους, οὔδ' στρατοὶ παρετάθησαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, ἐκτὸς τῶν δώδεκα πυροσβεστῶν, οἵτινες συνώδευσαν τὴν εἰκόνα χάριν τῆς τάξεως, καὶ τῆς μουσικῆς τοῦ πυροβολικοῦ, ἧτις προηγείτο. Ὁ Μισούλης οὐδὲ τὴν μουσικὴν του ἀπεβίβασεν, οὐδ' ἀπόσπασμα νευτῶν, ἀπεβίβασε μόνον. . . τὴν Ἀμερικανίδα.

Καὶ ἀπελογήθησαν μὲν τινες διὰ τὴν ἀσυγχώρητον ταύτην ἀκηδίαν, προφασίζόμενοι τὸν πνέοντα ἀνεμον παρακωλύοντα τὴν ἀποβίβασίν. Ἀλλ' ἐγὼ τοῦλάχιστον πρὸς τι-

μὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ποτέ, ὅτι οἱ δελφίνες τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετσῶν ἐφοβήθησαν τὰ κύματα τὰ ὅποια δὲν ἐφοβήθησαν μίαν γυναῖκα. Δὲν εἶχον δοθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διαταγαὶ πρὸς τοῦτο, διότι ὅλαι αἱ διαταγαὶ περιορίσθησαν μόνον εἰς τὸ νὰ περιποιηθῶσι καλῶς τὰς Κυρίας, ἰδοὺ τὸ πᾶν.

Ἀληθινὰ, ἐλησμόνησα νὰ σημειώσω, ὅτι ἅπανα ἡ διακομισσις τῆς πόλεως συνίστατο εἰς τὴν **τουρκικὴν** σημαίν, ἣν ὁ δὴμαρχος ἀνεπέτασεν ἐπὶ τῆς στέγης αὐτοῦ, ὡς πρόξενος τῆς Τουρκίας, ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας τὴν 25 Μαρτίου, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, ἣν ἐξέθηκεν ἀνηρητημένη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς Δημαρχίας ἐν μέσῳ σωρείας ἀτέχνως προσδεδεμένων χορταρικῶν.

Καὶ ἡ ἑορτὴ παρῆλθε καὶ τὰ πλήθη ἀρριούμενα ἤρχισαν νὰ πλημμυροῦσι τὰ ἀτμόπλοια, ἀπερχόμενα πάλιν εἰς τὰ ἰδία. Οἱ προσκυνηταὶ ἀτενίζουσι διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος καὶ σταυροκοποῦνται ἀποκομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν πιθανὴν τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, ἀλλ' ἐγὼ, ὁ ὅποιος δὲν εἶμαι προσκυνητής, ἀποκομίζω ὅλους διαφόρους ἐντυπώσεις ἀπλοῦ καὶ τεθαμβημένου παρατηρητοῦ, ὅστις ἀναδιφῶν τὰ βᾶθη τῆς μνήμης ἐρωτᾷ ἐν ἀπορίᾳ ἑαυτὸν, ἂν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ περιπέτειαι αἱ πλήρεις θορύβου, ποικιλίας καὶ συγχύσεως πράγματι τῷ συνέβαινον ἢ ὑπῆρξαν μόνον φαντασιώδη ὄνειρα μακρᾶς χειμερινῆς νυκτός.

Ταξιδιώτης.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 19 Μαρτίου.

Ὁ Μάρτιος ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ μηνῶν Δεκέμβριον, ἔχομεν φύσιν ἰδιότροπον ὡς ἄλλην ἐρωτότροπον Κυρίαν καὶ ὀργιζομένην καλλονῶν, φέρουσαν ὡς προῖκα αὐτῆς χιόνας, σύννεφα, ἀνέμους καὶ βροχὰς· ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ ἔλεεινὴ καὶ ἀθλία ὄντως κατάστασις τῆς πόλεως μας· διότι ἐὰν θελήσητε νὰ διέλθητε ἐδὸν τινα, σχεδὸν ἀδιακρίτως, δεόν νὰ φέρετε ναυτικὰς μπότας ἢ λέμβους.

Πλὴν ἔδει διὰ νὰ διορθωθῇ κατὰ τι τὸ καθεστὸς ἐπὶ τὰ βελτίω νὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐλογημένη εὐλογία· διὰ ν' ἴνοιξουν οἱ ἀρμόδιοι τὰ μάτια των ἔδει πρότερον νὰ ἐπέλθωσι θάνατοι δεκάδων ἀνθρώπων ἐκ ταύτης καὶ πλείστοι νὰ προσβληθῶσι, καὶ τότε νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς καθαρότητος τῆς πόλεως, ἧτις χρονολογεῖ τὴν ρυπαρότητα τῆς ἀν' ὅχι ἀπὸ χρόνων πολλῶν, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως μας. Ἔδει νὰ διαμνηστευθῇ ἡ πόλις διὰ νὰ διορισθῶσι μέλη τινα πολιτῶν, φροντίδα ἔχοντα τὴν καθαρότητα, μὴ περιμενούσης πλέον οὔδ' ἐπὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρμοδιῶν, ἵνα ἀνασκαφῶσιν ἐκ τῶν θνησιμαίων καὶ ἄλλων ἀκαθαρσιῶν αἱ ὁδοί.

Ἔδει νὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐλογία, ἵνα πεισθῶσι καὶ οἱ ἀρμόδιοι

ὅτι δὲν εἶνε, ὡς διετείνοντο, ἀδύνητος ἢ καθαριότης εἰς τὸν δῆμον, ἔχοντα ἔσοδον πλέον τῶν 200 χιλ. δραχμῶν, ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τῆ φροντίδι ἰδιωτῶν ἀπλῶς ἢ πόλις ἀρχίζει νὰ μεταβάλλῃ ὄψιν.

Ἄλλ' ἴσως οἱ ἀρμόδιοι ἐπερίμενον καὶ πάλιν τὸν Βασιλιά μας, ἵνα καθαρῶσι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἠπατήθησαν· διότι ἦλθεν ἄλλο ὄνομα.

Ἴσως δ' ἡ παρούσα μου νὰ σᾶς φέρῃ ὀσμὴν φανικοῦ ὀξέος· διότι τὸ μόνον φάρμακόν μας ἐνταῦθα εἶνε τοῦτο, μὴ ἔχοντες δυστυχῶς οὔτε δαμάλιδα ὅπως ἐμβολιασθῶμεν, ἐν ᾧ τὰ πρῶτα κρούσματα χρονολογούνται πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς καὶ καιρὸν πολλὸν εἶχον οἱ ἀρμόδιοι νὰ προμηθευθῶσι τοιαύτην, διὰ τὸν δυστυχῆ φορολογούμενον Λαόν, ἀλλ' ἔδει νὰ ἀποδειχθῇ καὶ οὕτω ἡ ἀπρονοησία τοῦ Ἑλληνοῦ.

Ἦλθεν δὲ καὶ ὁ καιρὸς τῶν φιθρήσκων μας· ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων νηστεῖται καὶ Σουλᾶτσια τοῦ Ἁγίου Καραλάμπους καὶ Παναγίας ἐγένοντο· ὁ μὲν διὰ τὸ Ἀνδρικόν, ὁ δὲ διὰ τὸ ὠραῖον φύλον. φαίνεται ὅμως οἱ ἄλλοι Ἅγιοι νὰ μὴ ἐβαρυνθῆσαν διὰ τὴν προτίμησιν ταύτην, διότι ἔχομεν τέσσαρας εὐτυχεῖς ἡμέρας ν' ἀκούσωμεν ἕτερον κρούσμα τῆς νόσου, ἣτις φέρει χαρακίῃρα Κακοήθους εὐλογίας.

Ἡ νόσος δ' αὕτη μᾶς διέκοψε τὰς συναθροίσεις καὶ συζητήσεις· διότι μόλις ὁ λόγος περὶ διαφόρων, ὡς λ. χ. περὶ βασιλέως, αἴφνης ἀκούεις: «εἶνε εὐλογία», καὶ ἀμέσως ἐλεεινολογῶν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τὴν πληγὴν τοῦ Φαραῶ, ἣτις τοῦ ἐπεκάθη σεν, ἀπέρχεσαι ἀπλητισμένοι περὶ τοῦ μέλλοντος, ἐνόσῳ ζῆ δυστυχῶς.

Μεράκι

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαι, 22 Μαρτίου 1883.

Εἶχον λάβει ἀνὰ χεῖρας τὸ φύλλον τῆς 19ης. Τὰ βλέμματά μου ἔπεσαν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς *Σώσατε τὸν Πειραιά!* Καὶ ἀμέσως μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νουὸς ἡ φράσις: *Σώσατε τὰς Καλάμας!*

Ναὶ, αἱ Καλάμαι κινδυνεύουν καὶ αὐταί, καὶ κινδυνεύουν νὰ ἐκπορθηθῶσιν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ὅστις πρὸ καιροῦ τὰς πολιορκεῖ, ἀπὸ τὴν εὐλογίαν, οὐχὶ βεβαίως τοῦ Ἑψίστου. Ὅλα τὰ περίξ χωρία βρῖθουν εὐφλογιώντων καὶ ἡ ζῶνῃ τῆς πολιορκίας ὅλον ἐν συσφιγγεται, δὲν θὰ παρέλθῃ δὲ πολὺς χρόνος, φοβοῦμαι, μέχρις ὅτου γίνῃ ἡ ἐφοδος καὶ ἡ ἐκπόρθησις—σᾶς βεβαίῳ καὶ πρέπει νὰ μὲ πιστεῦσητε, διότι δὲν ἔχω κἀνὲν συμφέρον νὰ σᾶς γελάσω—θὰ παρακολουθήσῃ ἀνυπερθέτως . . . Μάλιστα τοῖς μὲν τινες πολιορκηταὶ εἰσεχώρησαν ἕως εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ τούτους—4 ἕως 5—συνελάβομεν καὶ κρατούμεν αἰμαλώτους.

Πρὸς Θεοῦ, λοιπὸν σώσατέ μας! Κύριοι δημοσιογράφοι τῶν Ἀθηνῶν, εὐαρεστηθῆτε νὰ γράψητε δύο λέξεις εἰς τὰς ἀξιοτίμους ἐφημερίδας σας διὰ νὰ κινήσητε τὸν οἶκτον τῶν ἀρχόντων μας!

Ἔμεις δὲ, ἄρχοντές μου, εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ μᾶς στείλητε ὀλίγην ἐπικουρίαν δαμάλιδος καὶ νὰ γράψητε

ὀλίγας λέξεις πρὸς τοὺς ἐδῶ ὑφισταμένους σας νὰ ἐξυπνίσουν, διότι ἐπὶ τέλους, ἀδελφοί, φορολογούμενοι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ μάλιστα πολὺ βαρύνοντες, διότι καὶ γουιαδῶροι καὶ κρασοπατέρες εἴμεθα . . . Τώρα δὲ, ὅτε προσπαθεῖτε νὰ φέρετε τὸ ἰσόζυγιον, πρέπει νὰ προσπαθῆτε παντὶ σθένει νὰ προσθέτητε ὄχι μόνον φόρους, ἀλλὰ καὶ φορολογούμενους εἰς τὸ μέρος τῶν ἐσόδων.

Ἔμεις δὲ, κύριοι μαγγούφιδες Καλαματιανοὶ μου, ἀνοίξατε ἄλλο τὰ μ'ατάκια σας νὰ ἰδῆτε τί σᾶς γίνεται καὶ ὀλίγο καὶ τὰ χρυσᾶ σας στοματάκια διὰ νὰ φωνάξετε λιγάκι, διότι ὅποιοι δὲν μιλεῖ τὸν θάπτουν ζωντανόν . . .

Εἶπα καὶ ἐλάλησα, ἀμαρτίαν οὐκ ἔχω.

Ἄγόρευτος.

Η ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ

Καλάμαι, 26 Μαρτίου

Δὲν γνωρίζω πῶς σεῖς οἱ εὐτυχεῖς κάτοικοι τῆς Κεκρωπίας ἐωρτάσατε φέτος τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογός σας ἀπεφάσισε νὰ σᾶς προσφέρῃ καὶ ρομαντικὸν καὶ κλασικὸν φαγοπότι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Καλαματιανοὶ εἴμεθα ἀρκετὰ εὐχарιστημένοι, διότι διήλλαμε καλὰ τὴν ἡμέρα μας. Τὴν πρῶταν ἐπορεύθημεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀνεπέψαμεν δοξολογίας εἰς τὸν Ἑψίστον, διότι κηδεύετο νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ Μουσουλμανικοῦ ζυγοῦ, ἠκούσαμεν τοῦ κ. Τζάννε τὸν λόγον, ὅστις ἐτελείωσε μὲ ἐν ζῆτῳ ὁ βασιλεὺς, ἐπορεύθημεν ἀκολουθῶντες εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου συνεχάρημεν τὸν κ. Δήμαρχον, — διατὶ δὲν εἰςεύρω— καὶ τὸ ἔσπερας ἐν τῇ κάτω πλατείᾳ εἶδομεν καιόμενα ὀλίγα πυροτεχνήματα—δηλ. ὀλίγα στεφάνια, ὀλίγα βεγγαλικά φῶτα καὶ τὸ παποράκι. — Μετὰ ταῦτα ἀπήλθομεν πρὸς ὕπνον καὶ ἐκοιμήθημεν οἱ πολλοί, ὁ δὲ δικηγόρος τῆς πόλεως μας σύλλογος ἔκλεισε τὴν ἡμέραν διὰ δεῖπνον, τὸν ὅποιον δὲν δύναμαι νὰ σοὶ περιγράψω, διότι δὲν παρήμην ἐν αὐτῷ, ἀν συμπεράνω ὅμως ἐξ ὅσων ἤκουσα διερχόμενος κάτωθεν τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου τὴν δεκάτην τῆς νυκτὸς—καὶ ἤκουσα ἕνα κουρούνην ἄδοντα ἔνθον τὸν Καραγκιόζην—δὲν ἐλπίζω ὅτι τὸ δεῖπνον τοῦτο δύναται λίαν ἐπαξίως νὰ καταλάβῃ θέσιν μεταξὺ τῶν δι' ἔθνικας ἐορτὰς δεῖπνων.

Ἐχομεν καὶ ἐν ἐπισόδιον κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς χθὲς, τοῦτο. Ἐνῶ ἡ τελετὴ κατ' ἔτος ἐτελείτο εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος, ἐφέτος ἐτελέσθη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Φλαρίου, ὃν ὁ Παναγιώτατος ὤρισεν ὡς μῆλουσαν μητρόπολιν τῆς πόλεως. Ὡς αἷτια τούτου πολλὰ φέρονται, σὺν οἷς τὸ ἀληθέστερον φαινόμενον εἶνε ἡ μεταξὺ ἐνὸς τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἑπαπαντῆς, τοῦ Γ. Β. — μᾶς κακίᾳς γλώσσας — καὶ τοῦ Πανιερωτάτου δυσἀρεσκεία, ἣτις ἐπήγαγεν, ὡς λέγεται, πρωτίστως ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ναοῦ ἐκεῖνου ὁ ἐπίτροπος δὲν ἔφερε καλὸν στρώμα, ἐφ' οὗ νὰ γονυπετήσῃ ὁ Δεσπότης, ἀκολούθως δὲ ἐκ τῆς ἐντεῦθεν πηγαζούσης ἀμφοτέρωθεν κατ' ἀλλήλων κακολογίας.

Σᾶς μεταδίδω ἐν ἀνέκδοτον περὶ τῶν Δοξάνιδων: Ἠρώτων ἀγαθὸν συγγενῆ τοῦ κ. Τζάννε τί συμβαίνει ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, οὗτος δὲ μοὶ ἀπάντησεν: «Ὁλ' αὐτὰ τὰ κάμουν διὰ νὰ μὴν τὸν ἀφήσουν νὰ βάλῃ κάλπην, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς γίνῃ ἡ χάρις! . . . Κατάλαβες; . . .